

OBSAH

Úvod

Stručná charakteristika soudobého antikomunismu 7

I.

ZDROJE SOCIÁLNÍHO NÁSILÍ A VÁLEK, MÍSTO OZBROJENÉHO NÁSILÍ V POLITICE VLÁDNOUCÍCH VYKOŘIŠŤOVATELSKÝCH TŘÍD 15

1. Funkce násilí a válek v systému vykořisťování a zotročování národů 16

Úloha násilí a válek při „konzervaci“ vztahů osobní závislosti a v boji o přerozdělení nadproduktu 17

Místo násilí a válek v politice vládnoucích tříd v období vzniku a rozvoje kapitalismu 22

Zesílená tendence k násilí a válkám v epoše imperialismu 26

2. Místo ozbrojeného násilí v pokusech imperialismu o zvrátí základní vývojové tendence soudobé epochy 30

Ztroskotání snah o vojenskou likvidaci prvního socialistického státu a násilné akce buržoazní státní moci k potlačení revolučního hnutí 31

Druhá světová válka a světodějně vítězné vítězství SSSR 35

Antikomunistický kurs na násilný zvrátí pokrokového vývoje po druhé světové válce 39

3. Ekonomické a sociálně politické zdroje rostoucí agresivity imperialismu 45

Ekonomické základny sílící tendence imperialismu k násilí a válkám v nynější etapě soudobé epochy 46

Vojenskoprůmyslový komplex — hlavní subjekt agresivní politiky a antikomunistického militarismu 50

II.
KONSTANTY A PROMĚNY GLOBÁLNÍ POLITIKY IMPE-
RIALISMU A JEHO VOJENSKOSTRATEGICKÝCH KON-
CEPCÍ 57

1. Vývoj mezinárodního poměru sil v neprospěch imperialismu	58
Rozhodující vliv reálného socialismu na změny v mezinárodním poměru sil	59
Prohlubování všeobecné krize kapitalismu	60
Rovnováha sil ve vojenské oblasti	67
2. Vliv změn v mezinárodním poměru sil na globální politiku imperialismu	74
Tendence k uvolňování a tendence k zostřování napětí	75
Dvojitá strategie NATO	77
Aktivizace reakčních sil imperialismu	81
Proti uvolňování napětí	84
Kurs na neokolonialismus	88
3. Vývoj a charakteristické rysy globální vojenské strategie imperialismu	92
Vývoj globální strategie USA a regionální strategie NATO (1946—1969)	92
Vojenská strategie USA a NATO za Nixonovy a Fordovy administrativy (1969—1976)	100
Vojenská strategie USA a NATO v době Carterovy administrativy (1977—1980)	105
Nebezpečnost a nereálnost vojenské strategie USA a NATO	113

III.
EKONOMICKÁ, INSTITUCIONÁLNÍ A ORGANIZAČNÍ ZÁ-
KLADNA PŘÍPRAVY A VEDENÍ IMPERIALISTICKÝCH
VÁLEK 116

1. Ekonomická základna vedení imperialistických válek a agresí	116
Militarizace ekonomiky a zbrojně hospodářské přípravy	117
Úloha zbrojení v procesu zhodnocování kapitálu	120
Vliv militarizace ekonomiky na reprodukční proces	124
2. Reakční charakter a funkce soudobých imperialistických armád a základní směry jejich výstavby	130

Třídní podstata armád soudobého imperialismu . . .	131
K sociální charakteristice imperialistických armád .	141
3. Vojenské pakty imperialismu — hrozba světovému míru	150
Systém vojenských paktů a základů imperialismu	150
Tři zvláštnosti Severoatlantického paktu	156
Odstředivé a soustředivé tendence v NATO	159
Nebezpečí vzniku celosvětové koalice imperialismu	170
IV.	
ANTIKOMUNISTICKÉ ZAMĚŘENÍ BURŽOAZNÍCH TEORIÍ VÁLKY A MÍRU	175
1. Nástin antikomunistických funkcí soudobých buržoazních teorií válek	175
Antikomunistický smysl mystifikací zdrojů a příčin válek v současné době	176
Ideově politické aspekty dezinterpretace vztahu politiky a války	190
Falzifikace typů a sociálního charakteru válek nynější etapy soudobé epochy	205
2. Kritika pacifistických a antikomunistických koncepcí míru	218
Místo a úloha pacifismu v ideologickém boji	219
Kritika soudobých buržoazních antikomunistických koncepcí míru	225
K možnostem společného protimperialistického boje komunistů a pacifistů	239
V.	
KRITIKA REFORMISMU A REVIZIONISMU V ŘEŠENÍ PROBLÉMU VÁLKY A MÍRU	245
1. Místo a úloha reformismu v protikomunistickém kursu vojenské politiky imperialistických států	245
Některá historická východiska vztahu socialistických a sociálně demokratických stran k válce a míru v prvních dvou desetiletích po druhé světové válce	248
Vztah mezinárodní sociální demokracie k otázkám války a míru od počátku sedmdesátých let do současnosti	255

2. Kontrarevoluční obsah pokusů československých revizionistů o deformaci problematiky války, míru a armády	272
Pokusy československého revizionismu o deformaci a odmítání ideově teoretických východisek obrany socialismu	273
Koncepce „neutality“ v antisovětské aktivitě československých revizionistů	282
Revizionistické deformace principů výstavby, charakteru a funkcí Československé lidové armády . .	290
3. Ultralevičáctví, jeho úloha a nebezpečný kurs v otázce války a míru	300
Sociální, politické a ideologické kořeny ultralevičáctví a jeho hlavní směry	301
Základní východiska vztahu maoistů k válce a míru	305
Současné názory čínského vedení na problematiku války a míru	311

VI.

NĚKTERÉ VOJENSKOPOLITICKÉ SOUVISLOSTI SOUDOBÉ ANTIKOMUNISTICKÉ PROPAGANDY 324

1. Pokusy o narušování sociálně politických základů obranyschopnosti socialistických zemí	324
Antisovětismus — hlavní nástroj pokusů o narušování jednoty a síly zemí socialistického společenství	325
Hlavní směry pokusů o „erozi socialismu“ v ČSSR .	335
2. Protimírový smysl zkreslování mírové politiky socialistických zemí	344
Zkreslování politiky mírového soužití a procesu uvolňování napětí	344
Mýtus o sovětské vojenské hrozbě	355

VII.

BOJ SOCIALISTICKÝCH ZEMÍ ZA MÍR A BEZPEČNOST NÁRODŮ 370

1. Zásadová třídní a mírová politika socialistických zemí — cesta k trvalému míru, svobodě národů a sociální spravedlnosti	370
Organická spjatost socialismu a míru	371
Aktuální otázky boje za mír	379

2. Internacionální obrana socialismu — obecná zákonitost výstavby socialismu a komunismu v třídě rozděleném světě	389
Obrana socialismu v podmínkách vojenskostrategické rovnováhy	390
Nástroj prohlubování socialistické integrace	394
Záruka stability světového míru	398
ZÁVĚREM	403